

G i o v a n n i P a s c o l i (1855-1912) je bil ob prelomu stoletja poleg Carduccija največja pesniška osebnost Italije. Izdal je več zbirk pesmi, med njimi: Myricae, Canti di Castelvecchio, Odi ed Inni, Poemi conviviali, Novi poemetti, Carmina, Poemi del Risorgimento, Poemi Italici, Canzoni di Re Enzo.

D i e g o V a l e r i (1887-1966) je bil profesor na Padovanski univerzi. Pod nemško okupacijo se je - kot nasprotnik režima - moral zateči v Švico. Bil je pesnik, pisatelj in umetnostni kritik. Pesniške zbirke: Poesie vecchie e nuove, I nuovi giorni, Poesie. Valeri je bil izvirni pesnik: vedno se je držal izven vseh modnih struj in ustvaril čisto svojski pesniški svet.

G i u s e p p e U n g a r e t t i (roj. 1888) je najvidnejši živeči predstavnik italijanske poezije. Rojen je bil v Egiptu. Dolga leta je živel v Parizu, nato v Braziliji.

O svoji poeziji pravi: "Bil sem vojak med vojaki, živel in gledal smrti v obraz... Iz tega trenja se je rodila moja poezija." In še dodaja: "Vojna me je naučila skopariti z besedami." Udeležil se je bojev na Soči, posebno na Krasu in na Banjški planoti. Tudi prevedene pesmi nam kažejo skopost, a obenem izredno ekspresivnost njegove pesniške govorice.